

Cinema la mine-acasă

www.cartearomaneasca.ro

Editura CARTEA ROMÂNEASCĂ
București, Calea Victoriei nr. 115, sector 1

© 2006 by Editura Polirom

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

ȘERBAN, ROBERT

Cinema la mine-acasă/ Robert Șerban. –
București: Cartea Românească, 2006

ISBN: 973-23-1754-X

821.135.1-1

Printed in ROMANIA

Robert Șerban

Cinema la mine-acasă

CARTEA ROMÂNEASCĂ
2006

Motto:

*ce e grozav este că suntem morți
cu aceeași putere cu care suntem vii*

Ion Chichere

Poesia

Ca să pot scrie

ca să pot scrie mai bine
sprijin coala de hârtie
pe-o carte

numele autorului
iese din când în când
la suprafață
ca un îneecat
și încearcă să mă prindă de mână

scriu repede-repede și apăsăt
iar cuvintele umplu
coala subțire
cum bulgării de pământ
un mormânt proaspăt

Ce rămâne din viață

oamenii sunt convinși
că în poezii nu se întâmplă nimic
că ele ar trebui citite
după moarte
când e bine să nu mai ai poftă
idei

oamenii nu deschid cărți subțiri
iar dacă o fac
observă imediat că înăuntru sunt
puține cuvinte pe rând
puține cuvinte pe pagină
în rest
alb mult alb
și le închid repede

fără să le spună nimeni
oamenii știu însă că
poezia este ceea ce rămâne din viață
după ce o trăiești

Viteza pe care o am

e inutil să privesc înainte la viteza pe care o am
și nu pentru că nu aș vedea nimic
– când îmi concentrez privirea
deslușesc ce-i mare
observ ce e grav și periculos –
ci fiindcă tot ce vine
trece pe lângă mine
ca o profeție despre război
în toiuul unor focuri enorme

nici înapoi nu mă uit
ce să mai fac cu niște chibrituri deja scăpărate?
poate scobitori
poate bărcuțe incendiate la mal

să privesc în mine
mi se pare atât de patetic
încât mă grăbesc să deschid ochii

Două alune bine prăjite

în ce carte
crezi că mi-ar plăcea să mă regăsesc
în pielea goală
colorat
încordat
cu grupele de mușchi ieșite în relief
cu venele și arterele dilatate la sânge
bărbat în toată puterea cuvântului
ce transformă sfârcurile oricărei femei
în două alune bine prăjite

nici o carte din lumea asta nu e fidelă
însă cea care îți cade pe față și te adoarme
oricând te poate orbi

Un autoportret

bărbații de la masa vecină
fumează
beau
și se uită la mine cum scriu

din când în când
rostesc cuvinte într-o limbă străină
dar eu bănuiesc despre cine vorbesc

dacă aș ști să desenez
mi-aș face un autoportret
și l-aș da

Crez

cred în steaua mea
pe care tocmai o văd
cum cade
fără zgomot

Din apropiere

scriu despre moarte
cu ușurința cu care înfig cuțitul de la doi
pași

Lupta

Bocet

o femeie adună frunzele căzute
în curtea dintre blocuri
cu o mătură de nuiete
știu asta fără să văd nimic
– stau întins în pat cu ochii închiși –
aud însă foșnetul ritmat al măturii
și sunt sigur că e o femeie
și nu altceva
fiindcă doar ele jelesc întotdeauna
într-un fel sau altul
morții

Să nu te lași

să nu te lași
niciodată
îngropat de viu
nici măcar atunci când copiii vor să însuflețească nisipul
și te aleg pe tine să-i dai o formă

nu căuta niciodată sub apă
lucrurile pe care le găsești și pe pământ
nu căuta acolo nimic
mai bine azvârle cu bulgări și pietre
fă valuri

să nu-ți dorești niciodată să sapi o fântână
chiar dacă gura și ochii tăi
și ai copiilor tăi
vor seca

mai bine așteaptă ploaia
și învață-i și pe ei să aștepte

N-a fost război

nici anul acesta n-a fost război
dar femeile au strâns mai mult orez și ulei
mai multă fasole
făină și floare de ceai
am cumpărat cămăși închise la culoare
șosete mai groase
ace cu gămălie
coli cu plicuri și cerneală am cumpărat

n-a fost război
însă copiii au căutat cuie
să le așeze în vârful săgeților de salcie
iar pietrele tăioase le-au spart buzunarele
cei mai destoinici dintre noi au dormit afară
noapte de noapte
și n-au închis ochii decât atunci când hulele
începeau să cânte

n-a fost război
dar cerul e un insectar
în care strălucesc gămăliile acelor

Ne-am întors

ne-am întors tencuiți cu pământ și sânge
cu genunchii zdrobiți și cu ochii prăvăliți afară din țeste
mai puțini
dar fără să ne știm vreodată numele

stăm înșirați umăr lângă umăr
și fiecare își primește trofeul:
un pepene în care a fost incrustată
fața celui ucis cu sabia cu sulița sau cu mâinile goale

din chipurile învinșilor se prelinge o zeamă galbenă
ca o ceară topită

stăm umăr lângă umăr și
din când în când
unul dintre noi își plimbă degetul
pe fața dușmanului
apoi îl duce la gură și plescăie de plăcere

Scutul lui

scutul lui cât o câmpie de pe care s-au retras apele
și au lăsat în urmă stârvuri de animale de oameni și
pești
face umbră

pe plitele încinse sfârâie prada înăbușită în mirodenii
cu toții suflăm în jar
și gâturile noastre cresc ca niște corăbii
ce se apropie direct de globii ieșiți din orbite

pânzele lor au fost coborâte cu iuțeală
tăiate pe lung de la un capăt la altul
pentru provizii de cârpe și gheme

tragem în piept aer și fum să întețim focul
iar din noi ies hârci fiere și pucioasă
iese sufletul
ca o ursoaică lovită în cap
suflet cu blană pe care se prind scaieții violeți

doar unii dintre noi cântă:
cei care au lăsat să doarmă la soare puii ursoaicei

Cele cinci simțuri

mai știi gustul bromurii din ceai
și erecțiile noastre de dinainte și de după micul dejun
de care râdeam fiindcă n-aveam ce face cu ele și le
aruncam la WC

mai știi alarma din prima lună
când în urletele pe întuneric ale locotenentului
tu te-ai încălțat cu bocancii lui miriuță
iar el i-a luat pe-ai tăi
cu două numere mai mici
de v-ați înjurat după-ai-a mai bine de-un ceas
și dacă nu săream să vă despart v-ați fi luat și la bătaie
mai știi mirosul din masca de gaze
cu care alergam pe față kilometri în șir
pentru că inamicul atacase cu arme chimice
și noi trebuia să supraviețuim ca să-l nimicim
mai știi pielea întinsă ca o foaie de cort a doamnei
Costea

care ne iubea ca pe copiii ei
iar după ce ne iubea punea câte șase ouă-n tigaie
rădea cașcaval afumat peste ele
și ne dădea și-un pahar de vin ca să meargă
mai știi moartea
cum venea îmbățoșată și revoluționară peste noi
încât dacă n-am fi sărit din calea ei
în tomberoanele de tablă pentru gunoi
ne-ar fi aruncat ea
cum a făcut-o cu ceilalți o mie și

Mă ascund

mă ascund în clopotul cel mare al bisericii
și mă rog să nu moară nimeni și să nu fie sărbătoare
să nu crească dintr-odată râul
și focul să nu răbufnească

mă ascund
lipit cu spatele de bronzul zgrunțuros
cu ochii țintă la limba care atârnă imobilă și ucigătoare

în clopotul cel mare e negură
dar simt cum palpită o singurătate mai groaznică decât
a mea

aburi se ridică din mine și se condensează pe limba
de bronz
o umezesc și o sarează
iar ea începe să se miște încet
ca un mort înviat de ploaie

Dragostea

Nasturii de la cămașă

poți să-mi smulgi cu ușurință
inima
dar înainte va trebui
să-mi desfaci
nasturii de la cămașă

Tot mai rare

tot mai rare femeile pe care
văzându-le pentru prima dată
cred că le-aș putea iubi

în acest vagon-restaurant
nu sunt decât două

Lipsit de eroism

n-am mai plâns de mult
deși motivele sunt
parcă
mai temeinice și mai diverse decât înainte
iar mila mea s-a adâncit odată cu liniile din palmele
pe care le privesc tot mai des
dar la fel de prostește ca până acum

curăț cartofi
mă gândesc la mama
la fosta mea soție
apoi la cele ce au urmat
toate aceste femei au vărsat
măcar o dată
sânge lipsit de eroism
peste tuberculi din cratiță
dar nici una nu i-a lăsat mai departe în coajă

curăț ceapă
și râd fericit
că după atâta timp
m-au podidit lacrimile

Gura ta

gura ta desparte
carnea mea bună de carnea mea rea
ca o rindea
care desface în fâșii
lemnul ce ține ușa

urli
îți pierzi culoarea ochilor
gingiile plesnesc
limba năvălește afară
pielea îți crește și descrește ca un imperiu
nici o oglindă nu te mai recunoaște
când ești femeie

Instantaneu

privesc în revista pe care doamna o răsfoiește grăbită

de câteva ori

îmi vine să-i spun

stai, stai puțin

dar nu atunci când hârtia se umple de imagini colorate

ci când buzele și limba îi umezesc degetul

cu care dă paginile mai departe

Un semn

mă filez cu o țigancă frumoasă
ce stă la masă cu trei bărbați
care nu și-au luat de pe cap pălăriile cu boruri largi
și nici nu și-au tăiat vârfurile decolorate ale mustăților

femeia își trece de câteva ori mâna peste frunte
iar eu mă gândesc
că ar trebui să-mi umplu paharul
ori să sparg sticla de colțul mesei
și să-i chem afară pe cei trei

vinul e greu
iar sticla-i pe jumătate plină
pe sub pălăriile negre curge sudoarea
însă numai țigancă își șterge fruntea
pe furiș

Noua decorație

după nici două ceasuri
tânăra mamă s-a întors singură în cafenea

mocheta nu mai păstrează
urmele umede ale roților căruciorului
și nici puloverul ei
pata rotundă din dreapta
ce se mărea sub privirile noastre
– domnii de la masa vecină au plecat de mult –
semn că vremea alăptatului venise

pe deasupra ziarului cu titluri mari și fotografii
alb-negru
ochii mei caută copilăroși și fără speranță
pieptul femeii
cum noua decorație
un loc pe vestonul generalului de la pagina trei

O pereche intră în restaurant

ea îi face semn cu mâna spre masa liberă de lângă mine
el îi arată o alta în capătul celălalt
ea pornește spre colțul în care stau
el o urmează cu pași rari și mă privește fix în ochi
eu nu mai știu în ochii cui să mă uit

Cine nu vede?

cine nu vede dunga subțire a tinerei fete
ce s-a ivit
ca orizontul
deasupra blugilor strâmți?

toți clipim
de parcă urmează să iasă soarele
și nu vrem să fim prinși nepregătiți

dar mama ei
ca o furtună
îi șuieră
ridică-ți pantalonii!
și privirea ni se întunecă

Marile șanse

o elevă îi citește alteia
un articol dintr-o revistă de modă
când îl termină
râd amândouă și se uită curioase la poze
pantofi fuste taioare rochii pardesie pălării costume
de baie
se perindă prin fața lor
ca la o paradă

după ultima pagină
fetele închid revista
și se ridică
atunci văd șansele mari
ce stau să le iasă din blugii XXL
de a deveni creatoare

Poate

din mașina sport
coboară două femei înalte
cu fustele scurte cât latul de palmă
sunt atât de frumoase atât de frumoase
încât numai gândul că poate sunt curve
mă mai liniștește

Aștept pe cineva

aștept pe cineva
și nu-mi doresc să vină
tresalt la toate zgomotele de afară
desigur sunt mai puține decât aud eu
dar trupu-mi obosit de excese
palpită ca o pasăre căreia tocmai i-a fost tăiat capul

mă ridic din pat
ca să nu adorm
și mă așez la masă
cu o mână îmi țin fruntea
cu cealaltă scriu pe hârtie cuvinte
care ies la fel de greu ca picăturile de spermă
la juisarea de azi-dimineață
a nu mai știu câta

Scrisorile lungi

primesc de la tine scrisori lungi
cu puține cuvinte
cum numai fetele sărace știu să scrie
învățate acasă de părinți:
„mănâncă pâine multă
se umflă în burtă
și ține de foame”

viața ta înaintează spre mine ca o capră
slabă dar încăpățânată
în loc de coaste are rânduri subțiri
ce se văd prin plicurile pe care
n-am răbdare să le deschid
și caut să deslușesc
chiar din clipa în care poștașul
mi le înmânează zâmbind
nu întotdeauna lumina cade așa cum ar trebui
nu întotdeauna coastele răzbat prin pielea albă
semn că mâna ți-a fost mai ușoară
fiindcă vreo ploaie te-a ținut în casă
departe de bucata de zestre ce trebuie
arată săpată însămânțată îngrășată plivită culeasă
dar chiar și atunci
scrisorile tale miros a pământ și a căcăreze de capră

nu ți-am răspuns niciodată
iar pâinea pe care ți-o aduce în fiecare zi poștașul
nu are expeditor

Cinema la mine-acasă

acasă
în singurătate
sau alături de vreo femeie
plâng uneori la filme

știu
sunt prost
iar prostia mă face emotiv
cele mai banale povești
despre moarte
despre viață
îmi provoacă uneori lacrimi și muci cât o gripă

ele au toate aceeași reacție
mă iau în brațe
mă strâng la piept
mă mângâie pe cap
uneori îmi șterg ochii
ce femeie rezistă unui bărbat care plânge?

acasă
la filme despre moarte
despre viață
eu plâng și fut

Femei

o femeie singură
alta cu un copil
o alta cu un câine
alta singură
alta cu un bărbat
alta singură
alta singură
alta singură
alta singură
alta singură

Refacerea vieții

între hârtiile de pe birou
era una pe care am scris numele femeilor
iubite
până acum

n-o mai găsesc
am pierdut-o
e semn că de mâine trebuie să-mi refac viața

Viața

Mi s-a părut

am tăiat porcul
i-am scos șuncile și le-am sărat
i-am pus carnea la fum
i-am scurs beregata
iar din plămâni din ficat mațe și splină
am făcut sângerete

am tăiat porcul
un an întreg am mâncat din el
și mi s-a părut că viața
e foarte frumoasă

* * *

de fiecare dată când mă uit la cer
mă întreb
dacă lui Dumnezeu nu i se face rău
când ne privește de la o înălțime
așa de mare

Capul

orice aş face
nu-mi pot stăpâni capul
mai mult de câteva clipe
după care fie îmi scapă
fie uit de el
şi iar începe să se mişte în toate părţile
ca un iepure hăituit ce caută o ascunzătoare
fără să ştie unde

să ai un cap ca al meu
e ca şi cum ai fi proprietarul unei case elegante
pe care au fotografiat-o toţi turiştii
dar pe ai cărei pereţi atârnă în cuie
reproduceri după Van Gogh
ale unui pictor chinez

nu mă pot obişnui cu propriu-mi cap
nici după atâţia ani
aşa cum multora ajunşi la bătrâneţe
nu le vine să creadă că bărbatul şi femeia
ce stau unul lângă altul în fotografiile alb-negru
le-au fost părinţi

sus stânga sus înainte stânga dreapta jos înapoi dreapta
stânga sus dreapta

merg pe stradă şi încep să-mi scutur capul
până ameteşc

până lumea se învârte cu mine și devine
pentru o clipă
rotundă ca o sferă
în mijlocul căreia mă aflu

în următoarea clipă
un iepure căprui ce mi se smulge dintre umeri
sparge cu botul balonul încremenit
și
dreapta stânga înainte jos stânga dreapta înapoi jos
sus jos înainte dreapta
viața vine spre mine din toate părțile
din pereți din gunoaie din stâlpi din cer din borduri
din mașini
din fețe pe care moartea s-a lipit
ca o caracatiță zâmbitoare
ce mă fixează cu privirea
de parcă m-ar cunoaște de undeva

Alt gest

pantofii cu care tata s-a însurat
sunt ca noi
dar au tălpile găurite

îmi bag inelarul prin ele
și-l mișc

mama râde

Paternală

copilul smulge miezul din pâinea caldă
și îl plimbă pe vârfurile degetelor
până când îl transformă într-un gogoloi
apoi îl așază pe lama cuțitului
și îl turtește încet cu arătătorul

când diametrul și grosimea
sunt cât ale monedei de un Euro
se oprește și râde

copilul face asta
la fiecare masă
cu precizia unei fabrici de bani
iar eu
îl privesc
cu lăcomie

O mică întâmplare

mă scâlâmbăi la o fetiță cu părul creț
iar ea râde și scoate limba la mine
un fluture mare
colorat
îi zboară deasupra și dintr-odată i se așază pe cap

copila începe să țipe să se zbată și să plângă
iar fața ei devine atât de hâdă
de parcă fluturele i-ar fi supt brusc toată frumusețea

Fum

o mamă șterge cu dosul palmei
bărbia fiului care mănâncă

e bătrână
are părul de culoarea cremenii
și mâna atât de uscată
încât
după ce fiul i-o sărută
începe
să fumege
încet

Prunul pitic și niște păsări

m-am întors acasă
și am regăsit prunul pe care l-am pus în pământ la
12 ani

e o rasă pitică
fiindcă nu-i mult mai mare decât era atunci
dar bunica îmi spune că vara se umple de prune
chiar dacă mărunte ca niște măslina

ar fi bune pentru țuică
însă cazanul e spart de mult
și oricum graurii le preferă înainte de vremea culesului

o întreb pe bătrână dacă graurii sunt păsări călătoare
iar ea își șterge obrazii de lacrimi
și îmi spune că sunt
dar că ei se întorc în fiecare an

Asemănare

toți bătrânii seamănă între ei
chiar dacă unii încă nu au albit
sau aud bine
alții pot să alerge după tramvai
sau citesc fără ochelari ziarul
și nu-i dor oasele când plouă

toți bătrânii seamănă între ei
fiindcă la toți a venit seara

Moștenire

bunica mea a avut parte de o moarte bună
îmi spui
sper să o moștenesc
și într-o dimineață să am peste ochi pleoapele ei
care atunci au iubit
mai mult somnul

Răspuns

ar trebui să dorm
să-mi las trupul să macereze calm ziua care-a trecut
și care e de mult o noapte friguroasă
de noiembrie

dau draperia la o parte
privesc pe geam și exclam

femeia întinsă pe pat
se ridică repede-ntr-un cot și întreabă fericită:
ninge?
nu

Detaliu dintr-un parc

mănuși de vară
cu degetele tăiate
sau de automobilist
ce iubește viteza?
uitate pe bancă
una lângă alta
le umflă din când în când vântul

foarte aproape
se aude
parcă
un fluier de cerșetor

pe o mănușă
a poposit o monedă

Cum?

luna iese încet
ca o carie fosforescentă
în care poți înnopta două-trei zile
cât să-ți tragi sufletul

ai fi așteptat mai mult de la tine
și-n loc să te bucuri că păcatul cel mare al mândriei
n-a lucrat cum trebuia
îți ștergi pe furiș ochii cu mâneca hainei
ca și când ai sufleca-o

cum?
cum să cazii din picioare când zbori?

Cel vitreg

la fel ca tine privesc în tavan și știu că într-o zi
prin el ar putea trece ploaia

ca și tine
copiii din jur nu au mâncat fructe aduse cu vaporul

ca și tine
fiecare dintre ei mai are frați
iar cel puțin unul e vitreg

* * *

am trecut prin bucătărie ca prin urechile acului
cu care îmi întăresc câteodată nasturii

nici miros de mâncare n-am prins
nici poftă

sângele meu îngroșat cu
piper scorțișoară dafin vanilie
s-a urnit greu
doar atunci când ușa a prins viață
și a început să se miște încet
ca un eschimos ieșit primăvara din iglu

Dumnezeu nu vorbește cu nimeni

de ceva vreme
aud despre mine aceleași povești
mai toate urâte mai toate triste
și mă bucur
asta înseamnă că tot ce am făcut în ultimul timp
e
poate
bun și frumos
adică plictisitor
și cine-ar pierde vremea cu lucruri de-astea

nu-mi fac sânge rău
fiindcă aud că Dumnezeu nu vorbește cu nimeni
despre nici unul dintre noi

Gest

am să-mi las câteva zile
obrajii nebărbieriți

nu din comoditate
nu din frondă
ci fără nici un motiv
așa cum
câteodată
las să-mi treacă viața

Prietenia

* * *

pentru Monique Schinder

nu toate lucrurile au greutate
pe unele
cerul le iubește mai mult

Iapa Inima

memoriei lui Ioan Flora

de câte ori îmi amortește mâna stângă
mă gândesc la inimă
și mă întreb dacă o avea tot ce-i trebuie
dacă n-o încurc prea tare
cu țigările și cafelele mele
cu femeile ce vor mai mult decât au avut vreodată
cu viața ce dăunează grav sănătății

întrebările se duc una după alta
până rămân singur:
mâna mi-o simt din ce în ce mai puțin
inima din ce în ce mai tare

odată cu frica
mă cuprinde
palma dreptei
iar degetele ei
urcă și coboară
strâng și slăbesc
împung și se retrag
din pielea carnea oasele brațului inert

e ca și cum o jumătate a trupului meu
ar îmbărbăta-o pe cealaltă
ca și cum partea mea fără inimă
mi-ar adăposti în ea sufletul

Un gest teatral

lui Dan Emilian Roșca, în amintire

bărbatul ce stă liniștit cu un pahar în față
seamă atît de bine cu Dero
încît mă ridic de pe scaun
și pornesc cu pași mari să-l salut
uitînd că poetul s-a stins în primăvară

mă opresc cu mîna în aer
și
ca să înmoi ridicolul
îmi bat fruntea cu palma atît de teatral
de parcă aș fi uitat ceva mai important
decît moartea

Ce înseamnă să ai un prieten tâmpit?

să reflecte tristețile și bucuriile
pe care i le-ai împărtășit cândva
ca unei oglinzi
fără să te gândești că în ea va bate
într-o zi
soarele

să-ți laude pofta
ca pe un tsunami care nu doar a curățat plaja
de gunoaiile aruncate de băștinași
dar a luat cu el două turiste
ce au fost găsite câteva zile mai târziu
bronzate perfect și puțin mai slabe

să-ți cânte faptele bărbățești
cu vocea lăutarului de pe un disc de vinil
nu foarte zgâriat

să strige
prin pâlnia uriașă cu care se toarnă vin în butoaie
cuvintele întunecoase fără de care viața ta
ar fi albă ca o moartă

Ceva nedureros

astăzi am să răstorn casa
dar nu să caut ceva de negăsit
– ce e de negăsit? –
și nici să gonesc șoarecii
care sapă prin ea mici tuneluri

am s-o răstorn ca să schimb ceva nedureros pentru alții
în propria mea viață

e prima oară când încerc asta
nu pun la socoteală ziua în care am hotărât brusc
să ies mai devreme din pânțelele mamei
să nu o împovărez inutil

țipetele ei le-au acoperit pe-ale mele
făcusem primul rău
toate care i-au urmat
au fost la fel de involuntare – semn limpede
că am rămas copil

stau în mijlocul casei
și nu atât de singur cum cred vecinii
dar ei nu știu nimic despre șoarecii
care caută
chiar aici
lumină

sumar

Poezia / 7

Ca să pot scrie / 9

Ce rămâne din viață / 10

Viteza pe care o am / 11

Două alune bine prăjite / 12

Un autoportret / 13

Crez / 14

Din apropiere / 15

Lupta / 17

Bocet / 19

Să nu te lași / 20

N-a fost război / 21

Ne-am întors / 22

Scutul lui / 23

Cele cinci simțuri / 24

Mă ascund / 25

Dragostea / 27

Nasturii de la cămașă / 29

Tot mai rare / 30

Lipsit de eroism / 31

Gura ta / 32

Instantaneu / 33

Un semn / 34
Noua decorație / 35
O pereche intră în restaurant / 36
Cine nu vede? / 37
Marile șanse / 38
Poate / 39
Aștept pe cineva / 40
Scrisorile lungi / 41
Cinema la mine-acasă / 42
Femei / 43
Refacerea vieții / 44

Viața / 45

Mi s-a părut / 47
* * * / 48
Capul / 49
Alt gest / 51
Paternală / 52
O mică întâmplare / 53
Fum / 54
Prunul pitic și niște păsări / 55
Asemănare / 56
Moștenire / 57
Răspuns / 58
Detaliu dintr-un parc / 59
Cum? / 60
Cel vitreg / 61

* * * / 62

Dumnezeu nu vorbește cu nimeni / 63

Gest / 64

Prietenia / 65

* * * / 67

Iapa Inima / 68

Un gest teatral / 69

Ce înseamnă să ai un prieten tâmpit? / 70

Ceva nedureros / 71

Au apărut :

Robert Șerban – *Cinema la mine-acasă*
Linda Maria Baros – *Casa din lame de ras*
Șerban Foartă – *Rimelări*
Elena Vlădăreanu – *europa. zece cântece funerare*
Claudiu Komartin – *Cercul domestic*
Răzvan Țupa – *corpuri românești*
Emil Brumaru – *Submarinul erotic*
Dan Sociu – *Cântece eXcesive*

În pregătire :

Simona Popescu – *Lucrări în verde sau Pledoaria mea pentru
poezie*

www.polirom.ro

Redactor: Mădălina Ghiu

Coperta: Angela Rotaru-Serbenco

Tehnoredactor: Luminița Modoranu

Bun de tipar: martie 2006. Apărut: 2006

Editura Polirom, B-dul Carol I nr. 4 • P.O. Box 266
700506, Iași, Tel. & Fax (0232) 21.41.00; (0232) 21.41.11;
(0232) 21.74.40 (difuzare); E-mail: office@polirom.ro

București, B-dul I.C. Brătianu nr. 6, et. 7, ap. 33,
O.P. 37 • P.O. Box 1-728, 030174

Tel.: (021) 313.89.78; E-mail: office.bucuresti@polirom.ro

Contravaloarea timbrului literar se depune în contul
Uniunii Scriitorilor din România

Nr. RO44RNCB5101000001710001 BCR UNIREA

Tiparul executat la Tipografia LIDANA, Suceava
Tel. 0230/517.518, 206147; Fax: 0230/206.268

